

ભસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ

પુદ્ગલી આગળ જવાની દોડમાં ચાલવું પલટી ગયું છે દોડમાં

ઓળખાતો પણ નથી રસ્તો હવે, એટલા ખાસ પડ્યા છે રોડમાં.

સાપ સામે હોય તો દેખાય છે, એટલું દુખ્યા કરે છે ઓડમાં.

એટલે તો લાડ કરતી હોય છે, ઉછરી છે પીડ સઘળી કોડમાં.

કેટલી ફોરમ કળીમાં ખીલશે ? એ નથી ભાળી શકાતું હોડમાં.

વાસ્તવ લુહાર

પાઠેય

- રમેશ ૬૬૬૨

પગપાળા એ જ દીપમાળા..!

ચાલવાની પણ વિવિધ છટાઓ હોય છે.. પગપાળા શબ્દ દીપમાળાથી કમ નથી.! પ્રવાસ વર્ણન અંગ્રેજીના travelogue પરથી આવેલો શબ્દ છે... ડોક્યુમેન્ટેશન એ આપણો વારસો નથી.. વિદેશીઓ એ બાબતમાં માહિર છે... હવે એન સંગ કે મેગેસ્ટીનીસ જેવાં ઐતિહાસિક નામો એની ગવાહી છે.. આપણા પ્રવાસીઓ પારાવારના હોય છે એ જો ધરાતલના હોત તો? પણ એવું થયું નથી.. નહિતર કેવા કેવા પ્રવાસીઓ આપણી ભસ્કારમાં થયા છે... અગત્ય મુનિના પ્રવાસોનો રસદર્શન ઉપલબ્ધ હોત તો...? નારદની ભ્રમણકથાઓ સાહિત્યિક સ્વરૂપે હાથમાં હોત તો...? મારા જેવા વાચકોની જિંદગી વધારે સમૃદ્ધ હોત!

ગુજરાતી તરીકે જોઈએ તો આપણી ભાષાનું પ્રથમ પ્રવાસવર્ણન ઈ.સ ૧૮૮૫માં સુલેમાન શાહ મહમ્મદ નામના ગુજરાતી લેખકે આપ્યું.. જેનું નામ હતું 'પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા'. એ સમયે ઘણા પારસી લેખકો પણ સફરગાથાઓ લખતા.. પરંતુ પ્રવાસવર્ણનની નજાકત શું હોય છે કાકાસાહેબ કાલેલકરે આપણને બતાવ્યું.. 'હિમાલયનો પ્રવાસ' 'રખડવાનો આનંદ' જેવાં લખાણો આપણને લેખકની સાથે અવનવા સ્થળોએ લઈ જાય છે.. રસીક ઝવેરી નામના લેખક તો 'અલગવારી રખડપટ્ટી' નામે એક જ પ્રવાસ પુસ્તક લખી અમર થઈ ગયા છે.. આ પુસ્તક ની એક ડઝન જેટલી આવૃત્તિઓ થઈ છે એ પણ ગુજરાતી ભાષા માટે રેકોર્ડ છે..

પ્રવાસવર્ણન લખવું અઘરું છે. ધ્યાન ના રાખીએ તો આત્મશલાઘા કે આપવડાઈ બની જાય ! આપણી વિદ્વતા કે આપણું જ્ઞાન એમાં સહજ વણાઈ જાય ત્યારે વાચકને એમાં સરચાઈ લાગે છે. ભોળાભાઈ પટેલનાં સાહિત્યિક પ્રવાસ લખાણો અનોખા છે. ચંદ્રકાન્ત બક્ષીને એમાં સારી ફાવટ હતી.. 'ગુજરે થે હમ જહાં સેં યહ તો વહી જગહ હે..'. પાકિસ્તાન ઉપરનું અદભુત પુસ્તક છે... અહંજ પ્રવાસી હોવું અને સાથે જ કુશળ લેખક પણ હોવું એવો સુભગ સમન્વય બહુ જવલ્લે જ જોવા મળે છે.. આપણે ત્યાં અન્યએ કરેલી સફર કે પ્રવાસનાં આલેખનો થયાં છે... એ જોડે એક અલગ પ્રકાર છે..

ગુજરાતીઓ આમ તો વિશ્વ પ્રવાસીઓ કહેવાય છે... ખુબ ફરે છે.. ધંધાદારી ખેંપો મારવી એ એના માટે સહજ છે.. પણ રખડવું એ આપણા શબ્દકોશનો એટલો ગમતો શબ્દ નથી.. અને એટલે જ અનુભવોનું શબ્દોમાં આલેખન એ ગુજરાતી મિજાજ રહ્યો નથી ! મહાત્મા ગાંધીજીએ લખેલું 'દક્ષિણ આફ્રિકા ના સત્યાગ્રહનો ઈતિહાસ' એ પણ પ્રવાસવર્ણનની લગોલગ છે. જો એમણે આમાં વધારે પ્રદાન કર્યું હોત તો કદાચ એમના વ્યક્તિત્વની એક વધારે વાતાયન ઉઘરી હોત... આજે પ્રવાસ વર્ણન લખાય છે પણ એમાં માહિતી અને તથાકથીત જાણકારી જ હોય છે.. હકિકતમાં સાહિત્યિક સ્પર્શ, અનુભવ અને અનુભૂતિના ત્રિવેણીસંગમ ઉપર પ્રગટે એનું નામ જ સફરનામા....

તપ, તેજ, અને તન્મયતાનો ત્રિવેણી સંગમ એટલે ગુરુશિષ્ય પરંપરા..

ભારતીય સંસ્કૃતિની જગતને જો કોઈ મહાન ભેટ હોય તો એ ગુરુ પરંપરા છે. આપણે જગતમાં આવીએ છીએ ત્યારે આપણી આસપાસ તમસ અને ઉજાસનો ઘટાટોપ છવાયેલો? હોય છે સદ અને અસદની માયાજાળ એવી લેપટાયેલી હોય છે કે સત્ય શું અને જૂઠું શું એ કળવું કઠીન બની જાય છે. આપણી આસપાસ ભ્રમણાઓનો ગાઢ અંધકાર છવાયેલો હોય છે. એમાંથી બચવા માટે કોઈ તેજપુંજ કે ટોચની જાણે તલાશ? અનુભવાય છે. આવા સમયે કોઈ માગદર્શક કે પથદર્શક મળી જાય એ ઈશ્વર કૃપાથી કમ નથી હોતું. જગતને સાચી રીતે સમજવાની જાણે યાત્રી મળી જાય છે. આવી વ્યક્તિ ચોક્કસપણે ગુરુ જ હોઈ શકે. અને એ જે દિશા આપે છે એને ગુરુચાવી કહી શકાય. આજે આપણે ગુરુનો મહિમા કરવો છે. પૂ. આ. દોલતસાગરસૂરીશ્વરજી મ.સા.એ. કે જેઓ જેન ધર્મમાં બહુ ઉચ્ચ અને આદરણીય સ્થાન ધરાવે છે. તેઓના ૧૦૦ વર્ષની આયુષ્યની શતાબ્દી પૂર્ણ થવા નિમિત્તે અનેક લોકોને આશીર્વાદ આપી રહ્યા છે. એક સુંદર ગ્રંથનું નિર્માણ કરી રહ્યા છે એવા પરમ વંદનીય સંત જે લાખો લોકોના હૃદયમાં ગુરુ તરીકેનું સ્થાન ધરવે છે. એમને વંદન સહ ગુરુ શિષ્ય પરંપરાનાં ગુણગાન કરીએ. આપણી જાતને ઉત્તર બનાવીએ.

મહાન ગુરુઓની યાદીમાં જેને અગ્રીમ હરોળમાં મૂકી શકાય એવા કબીરજી બહુ સરસ રીતે આ ભાવને રજૂ કરે છે.

"સબ ધરતી કાગદ કરું, લેખની સબ વનરાઈ સાત સમુદ્ર કી શાહી કરું, ગુરુ ગુણ લીખા ન જાય."

ગુરુ એમને એમ નથી મળતા.. એની પાછળ ઈશ્વરીય સંકેત જેવું હોય છે. તાજા યુવાન ગ્રેજ્યુએટ નરેન્દ્રને સહજ રીતે રામકૃષ્ણ પરમહંસ મળી જાય.. અને આપોઆપ ગુરુ-શિષ્યનું જગપ્રસિદ્ધ સાયુજ્ય રચાઈ જાય એ ઘટના સમજવા જેવી છે. પોથી પહી પહી જગ મૂચા છતાં ના આવે બ્રહ્મજ્ઞાન એવું અખાએ કહ્યું છે એ જ રીતે માણસ દર દર ભટકતો રહે તો પણ સદગુરુ મળી જ જાય એની કોઈ ગેરંટી હોતી નથી. એ માટે જન્મનું સંચિત પુણ્યકર્મ કામ લાગતું હોય છે. સાચો ગુરુ ધુળમાં પડેલા હીરને પારખી લેતા ઝવેરી જેવો હોય છે. આવા ગુરુ સમયસર મળી જાય અને શિષ્યમાં સમર્પિત ભાવ આવી જાય ત્યારે એક અનોખો સંગમ રચાઈ જાય છે.

આપણે એવું માનીએ છીએ કે ફક્ત ધર્મ કે આધ્યાત્મના ક્ષેત્રમાં જ ગુરુ-શિષ્ય પરંપરા જોવા મળે છે. એવું નથી હોતું. દરેક ક્ષેત્રમાં આ સંબંધ આકાર પામે છે. એની શિસ્ત બાહ્ય રીતે ભલે અલગ લાગતી હોય પણ એમાં જે માનવીય ગુણો જોવા મળે છે એ લગભગ એકસરખા જોવા મળે છે. એક શિક્ષક અને વિદ્યાર્થી એ સન્માન અને ત્યાગ બનીને ખીલી ઉઠે છે. કોઈ રમતવીર અને એના ક્રોય વચ્ચે એ એકાગ્રતા અને સાધનાનો સંગમ બની જાય છે. કોઈ વરિષ્ઠ કર્મચારી અને નવાગંતુક વચ્ચે મહેનત અને પરંપરાના વહન માટેનું ચયન બની જાય છે. કોઈ મોટા રાજનેતા અને એના વૈચારિક અનુયાયી માટે એ લોક કલ્યાણ અને આદર્શના અનુપાલનનું પ્લેટફોર્મ બની જાય છે. એમાં ઘણીવાર લોહીના સંબંધ.. ભૂગોળ પરંપરા જીવનશૈલી કે પરિચિતપણું જેવી પ્રતિકૂળતાઓ ગોણ બની જાય છે. આ એક સંબંધ છે જે ત્યાગ અને તન્મયતાના તપ ઉપર ટકે છે.

ગુરુ પરંપરા એ કદાચ આપણી ભવ્ય વિરાસત છે.. અષાઢ મહિનાની પૂનમ ગુરુપૂર્ણિમા કહેવાય છે.. એ દિવસે ગુરુમહિમા કરવામાં આવે છે.. ગુરુ એટલે પ્રકાશ પુંજ જે આપણા અજ્ઞાન અને તમસને દૂર કરે.. એ શિક્ષક પણ હોય.. કોઈ મહાપુરુષ પણ હોય.. મિત્ર હોય.. સખી હોય કે દુન્યવી દ્રષ્ટિએ સામાન્ય જગતની કોઈ વ્યક્તિ પણ હોઈ શકે ! મને ઘણા પુછે છે "તમારા ગુરુ કોણ ?" ત્યારે એ પ્રશ્નનો જવાબ આપવો મારા માટે આસાન નથી હોતો..! કેમકે શીખવાની મારી પ્રક્રિયા નિરંતર ચાલતી હોય છે.. એટલે મને સતત સદગુરુની તલાશ હોય છે !

દુનિયામાં આપણે કેટલા બધા લોકો પાસેથી કેટકેટલું શીખતા હોઈએ છીએ..? આપણે વાત કરવી છે ગુરુશિષ્ય પરંપરાની.. પૂજ્ય દોલતસાગરસૂરીશ્વરજી જેવા મહાન ગુરુ જ્યારે પ્રેરણા આપે ત્યારે કોઈ એકાદ સન્માનીય ગુરુજી વિશે લખવાની આપોઆપ ઈચ્છા થઈ જતી હોય છે. મારી નજર સામે ભોજલરામ બાપા અને એમના બે શિષ્યો જલારામ બાપા અને વાલમરામ બાપાની ભવ્ય પરંપરા જીવંત થાય છે. એમાંથી આજનો માણસ ભરપૂર પ્રેરણા લઈ શકે. આપણી ભારતીય પરંપરામાં આવા અનેક ઉદાહરણો છે. આજે મારે જે વાત કરવી છે, એવા ગુરુઓની એવી પરંપરાઓની અને એવી ભવ્ય વિરાસતની જે

સનાતન ધર્મની રાવટીને સતત ગૌરવશાળી રીતે ફરકાવતી રહી છે. મને વિસ્મય થાય એવા એ ગુરુ છે.. સદગુરુ ભાણસાહેબ... જે અઢારમી સદીના એક મહત્વના કવિ પણ છે.. એમની સાખીઓ પ્રચલિત છે.. જેમાં અખો કે ભોજા ભગતનો સમન્વય જોઈ શકાય.. "ભણે લુહાણો ભાણો..". એ એમની ધુવપંકિત.. એમ તો "ગગન મંડળની ગાગરડી ગુણ ગરબી રે..". એવું ગાનારા ભાણદાસ નામના એક બીજા કવિ પણ છે.. પરંતુ આપણે વાત કરવી છે "રવિભાણ" સંપ્રદાયવાળા ભાણસાહેબની..

ભાણસાહેબનો જન્મ ઈ.સ. ૧૬૮૮માં ચરોતરના કનખીલોડ ગામમાં.. પણ એમનું વતન રાધનપુર પાસેનું ગામ વારાહી.. પિતાનું નામ કલ્યાણજી ઠક્કર.. વારાહીમાં એમનું જેતુક ઘર આજે પણ ઉભું છે.. હમણાં ત્યાં ગયો હતો.. પરંતુ ગામમાં કોઈને એ ખબર નહોતી કે આ ગુજરાતી ભાષા અને આપણા ભક્તિ સંપ્રદાયના એક દિગ્ગજ પુરુષનું ઘર છે.. મને તલાશ હતી કે કોઈ જાણકાર મળે પણ લોહાણાઓનાં અનેક ઘર હોવા છતાં એમાંથી પણ કોઈ જાણકાર મળ્યું નહી..

ભાણસાહેબ દર વરસે પોતાની ભજનમંડળી જેને તેઓ "ભાણકોજ" કહેતા એની સાથે વારાહીથી દ્રારક ચાલતા જતા.. એમની સાથે એમની ઘોડી અને એક પાળેલો કૂતરો અવશ્ય સાથે રહેતા.. એ સમાજ સુધારક પણ હતા.. વેરવિખેર લોહાણા સમુદાયને એમણે સુગ્રંથિત કર્યો.. નિયમો સરળ બનાવ્યા.. બીજા સમાજો માટે પણ સુધારકની ભુમિકા નિભાવી..

ગામેગામ એમના શિષ્યો હતા.. એકવખત યાત્રા દરમિયાન એ વિરમગામ પાસેના કમીજલા ગામ પાસેથી પસાર થતા હતા.. ત્યાં મેંપો નામે એક ભરવાડ એમનો શિષ્ય રહેતો હતો.. ભાણસાહેબ એને મળવા એના ઘેર ગયા.. પણ મેંપો વગડે નિકળી ગયો હતો.. એ પરત ફર્યા.. ઘરવાળીએ ભાણસાહેબ આચ્છાની વાત કરી.. એણે ગુરુને મળવા દોટ મૂકી..

ભાણસાહેબ ગામની બહાર નિકળતા હતા ત્યાં મેંપો દોડતો દોડતો પાછળ આવતો હતો. એ ભાણસાહેબને ઉભા રહેવા માટે બૂમો પાડવા લાગ્યો. ભાણસાહેબ ભકિતમાં મગ્ન રામધૂન કરતા ચાલ્યા જતા હતા. કમીજલા ગામના તળાવની પાળે એ ચાલતા હતા ત્યાં ગુરુના દર્શન માટે બેબાકળા થયેલા મેંપાએ રાડ પાડી.. "ભાણસાહેબ ઉભા રહો.. તમે હવે આગળ વધો તો તમને દ્રારકાધીશના સોગાન.."

અને એ થંભી ગયા.. એમણે ત્યાં જ સમાધી લેવાનો નિર્ણય કર્યો.. પોતાની ઘોડી અને કૂતરા સાથે.. મેંપો રડવા લાગ્યો. એવેવે એને પણ આશા મળી અને કમીજલાના પાટરે એ ચારેય આત્માઓની સમાધી લાગી. જે આજે પણ મોજૂદ છે.. ત્યાં સરસ ધર્મ પરિસર છે.. ગુરુગાદી છે..

એમનાં સરસ પદો છે.. જેમાં જમરજસ્ત ફિલોસોફી છે.. જીવનસાર છે.. એ લખે છે "કૂડી છે કાયાને કૂડી છે માયા, જૂઠુંડો આ જગ જાણો, સાચો નામ સાહેબકો જાણો, ભણે લુહાણો ભાણો"

એમના પછી એમના શિષ્ય થયા એ રવિસાહેબ.. જેમણે રવિભાણ સંપ્રદાય સ્થાપ્યો.. એની ગાદીએ આવનાર ગુરુને લાડથી "સાહેબ" કહેવામાં આવે છે.. એની વિચારધારા માનવપ્રેમ, દયા, સમાનતા, જ્ઞાતિપ્રશ્નના ભેદભાવ વગેરે.. એમાં જુદી જુદી જ્ઞાતિઓના સંતો ગાદી ઉપર આવ્યા. જેણે પ્રજાજીવનને નવી ચેતના આપી.. સમસર સમાજ બનાવવા હજારો શિષ્યો મારફતે ઉપદેશ આપ્યો.. પરિવર્તન કર્યું..

રવિસાહેબ પછી આવેલા ખીમસાહેબ એ ભાણસાહેબના પુત્ર પણ હતા અને મોટા સંત હતા.. નિકમસાહેબ ચમાર જ્ઞાતિમાંથી આવેલા પવિત્ર સંત હતા.. મોરારસાહેબ ચરદાનના રાજકુમાર માનસિંહજી વાઘેલા હતા જે વૈરાગી આત્મા હતા.. દાસી જીવણ એ જીવણદાસ નામે સાધુ જે નીચલા સ્તરની મેઘવાળ જ્ઞાતિના મહાન સંત.. હતા. જે બીજા મીરાંભાઈ કહેવાતા.. એ પુરુષ હતા.. એમણે દાસીભાવે ઉત્તમ ભકિતમય રચનાઓ કરી છે.. જે અભ્યાસી માટે ભજના સમાન છે.. રવિભાણ સંપ્રદાયે જ્ઞાતિવિહીન સમાજની વિભાવનાને ચરિતાર્થ કરી બતાવી. આજે પણ એના લાખો શિષ્યો નાતજાતની ભ્રમણાઓથી દૂર રહી ભકિતભય જીવન જીવે છે.. સમાજને પ્રેરણા આપે છે..

કબીરજીએ કહ્યું છે એમ ગુરુનાં ગુણગાન આલખવા માટે આખી ધરતીને કાગળ બનાવીએ અને એની ઉપરનાં તમામ વૃક્ષોની ડાળખીઓની કલમ કરીએ. તો પણ ગુરુમહિમાને શબ્દસ્થ? કરવાનું આસાન કામ નથી. આજનો ગુરુમહિમા બસ આટલે જ અટકાવીએ. (rrthakkar2@gmail.com)

“વિપશ્યના” માનવીય મૂલ્યોની આધ્યાત્મિક વૃદ્ધિના પ્રણેતા- સત્યનારાયણ ગોએન્કા

“વિપશ્યના” એટલે પ્રયત્નપૂર્વક સતત જાગૃત રહીને મનમાં ક્રોધ, ભય, ચિંતાનું આવરણ ન ચઢવા દઈ આત્મશુદ્ધિ અને સ્વનિરિક્ષણ દ્વારા, પોતાનો હિસાબ-કિતાબ રાખવાની અનાદિકાળથી ચાલી આવતી સાધના એનો ફેલાવો કરનાર ભગવાન બુદ્ધ હતા. ‘વિ’ એટલે વિશિષ્ટ રીતે અને ‘પશ્ય’ એટલે ‘જોવું’, વિપશ્યના એટલે વિશિષ્ટ રીતે જોવું છે... જે જેવું છે, એને કીક એવી જ રીતે જોવું, સમજવું... શરીર અને ચિત્ત ધારા પર પોતાને જે પરિવર્તનશીલ ઘટનાઓ બની રહી છે તેનું તટસ્થ ભાવે નિરીક્ષણ. તેને વિપ્રાસના પણ કહે છે. તેનો ઉદ્દેશ્ય કેવળ શારીરિક રોગોના જ નહી પણ માનવ માત્રના બધા ઘટનાને દૂર અને વિકારોનું સંપૂર્ણ નિર્મૂલન અને પરમ વિમુક્તિની અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરવાનો છે. શ્રી સત્યનારાયણ ગોયકાને વિપશ્યના સાધનાના ગુરુ માનવામાં આવે છે, ભારત અને વિશ્વમાં તેમણે આ સાધના પધ્ધતિનો પ્રચાર પ્રસાર કરેલ છે. મૂળ ભારતીય એવા શ્રી ગોયકાનો જન્મ મ્યમમાં (ભામાં) થયો હતો. ધંધાકિય તણાવને કારણે આધાશીશી-માઈગ્રેનાના શિક્ષક બન્યા. આનો ઉપચાર ભામાં જ નહી પરંતુ વિશ્વના પ્રસિદ્ધ ડોક્ટરો પણ ન કરી શક્યા ત્યારે કોઈકે એમને ‘વિપશ્યના’ ની સાધના કરવા જણાવ્યું. ત્યાં તેમણે આચાર્ય સયાજી ઉ બા બિન, પાસેથી વિપશ્યના શીખી અને ચોદ વર્ષ તેના અભ્યાસની સાથે સાથે બુદ્ધવાણીનું પણ અધ્યયન કર્યું. બાદમાં આચાર્ય સયાજી ઉ બા બિને એમને ૧૯૬૯માં લોકોને વિપશ્યના શીખવવા માટે અધિકૃત કર્યાં. ત્યારથી તેમણે વિભિન્ન સંપ્રદાય અને વિભિન્ન જાતિના લોકોને ભારતમાં અને ભારતની બહાર પૂર્વ અને પશ્ચિમના દેશોમાં વિપશ્યનાનું પ્રશિક્ષણ આપ્યું. વિપશ્યનાના અભ્યાસમાં ‘આ ચ્યાસને જો...’ જે આવી રહ્યો છે અથવા જઈ રહ્યો છે. ‘આમ, ચ્યાસને એક કડી બનાવી મનને વર્તમાનમાં જીવવાનું શિખવાડવામાં આવે છે એટલે કે વર્તમાનમાં થઈ રહેલ ઘટના છે...તે જ સચ્ચાઈ છે. ભુતકાળની સ્મૃતિઓ અને ભવિષ્યની અર્ધાંશાઓથી દૂર થઈ વર્તમાનમાં જીવતા શીખવે છે. મન જેને પરસ્પર સંબંધ નથી તેવી એક વાત તો ક્યારેક બીજી વાત ઉપર ભેટકાયા કરે છે. માત્ર મૂંજવણ જ મૂંજવણ...જાણે કોઈ ભાન જ નથી. સારી સ્મૃતિ કાયમ રહે અને ન ગમતી સ્મૃતિ ઇમેંશા જલદી ટળે... આ રાગ, દેષ અને મોહમૂદતા - બેહોશીભરી સ્થિતિ બની રહે છે. વિપશ્યનાનો સમગ્ર અભ્યાસ ચિત્તની નિર્મળતા તરફ લઈ જનાર છે. તે કોઈ અંધશ્રદ્ધા પર આધારિત કર્મકાંડ નથી.

ઉજળો વારસો સતીષ ચારણ sscharan_aaa@yahoo.co.in

હિન્દુ હો યા બૌદ્ધ હો, મુસ્લિમ હો યા જૈન, જબ - જબ મન મેલા કરે, તખ - તબ હો બેચેન. સંતોએ અને પ્રબુદ્ધોએ કહ્યું છે કે, "શાંતિ પોતાની અંદર શોધો." પોતાની અંદર સ્વયં નિરીક્ષણ કરીને જોવાનું છે કે શું મારામાં શાંતિ છે. - પોતે પોતાની અનુભૂતિના સ્તર પર જાતને જાણો... ભુધ્ધીના સ્તર પર નહી, અને ત્યારે જ જીવનની સમસ્યાઓનું સ્વતઃ સમાધાન થતું જશે. આ સાધના મનો વ્યાયામ છે. મનને સ્વસ્થ બનાવી શકાય છે. આ સાધનાના ત્રણ સોપાન છે. પહેલું સોપાન - સાધક પાંચ શીલ પાલન અર્થાત જીવ-હત્યા, ચોરી, જુદું બોલવું, અબ્રહ્મચર્ય તથા નશા સેવનથી વિરત રહેવું. આ શીલોના પાલન કરવાથી મન એટલે સુધી શાંત પડતું હોય છે કે જેથી આગળનું કામ સરળ બનતું હોય છે. આગલું સોપાન - નાસિકામાંથી આવતા-જતા પોતાના નૈસર્ગિક ચ્યાસ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીને આનાપાન નામની સાધનાનો અભ્યાસ કરવો. ચોથા દિવસ સુધીમાં મન કઈક શાંત પડતું હોય છે, એકાગ્ર થતું હોય છે અને વિપશ્યનાના અભ્યાસને લાયક થતું હોય છે.

શ્રી ગોએન્કાએ ૧૯૭૬માં નાસિક નજીક ઈગતપુરીમાં પહેલું વિપશ્યનું હેડક્વાર્ટર સ્થાપ્યું. વિશ્વના ૧૬૨ કેન્દ્રો ખાતે ૧૦ ભાષાઓમાં ૧૦ દિવસીય ઉપરાંત કેટલાક કેન્દ્રો ખાતે ૨૦, ૩૦, ૪૫, ૬૦ દિવસીય શિબિરો થાય છે. ગુજરાતનું વિપશ્યનાનું કેન્દ્ર ધોળકા નજીક રનોડા, મહેસાણા પાસે મીઠા અને કચ્છમાં માંડવી ખાતે આવેલા છે. રાહુલ ગાંધી, શબાના આઝમી, મોસમી ચેટરજી, દિપ્તી નવલ, કિરણ બેદી, દીવી ચેનલના મલ્લીક - સુભાષ ચંદ્રા, ઓડીસી ડાન્સર - પ્રતીમા બેદી, સહિતના જગતમાં લાખો લોકો આ તાલીમ લઈ લીધી છે. સીમ્પાઓસીસ સેન્ટર ફોર મેનેજમેન્ટ એન્ડ હુમન રીસોર્સ ડેવલોપમેન્ટ જેવી સંસ્થાએ વિપશ્યના તાલીમને તેમના કોર્પોમાં દાખલ કરેલ છે. મહીન્દ્રા જીપ, ઓએનજીસી, તાતા મેમોરીયલ હોસ્પિટલ જેવી કંપનીઓ અને સંસ્થાનો તેમના સ્ટાફને નિયમિત રીતે તાલીમમાં મોકલે છે. વિપશ્યનાના આ સેન્ટરો તેમાં ભાગ લઈ ચૂકેલાઓના ડોનેશનથી ચાલે છે.રહેવા અને ખાવાનું નિશુલ્ક હોય છે. આ ધ્યાન પધ્ધતિથી બોધ્ય માર્ગ નથી. આ રાગ, દેષ અને મોહમૂદતા ને ધર્મથી પર એક સનાતન છતાં વિજ્ઞાનિક પધ્ધતિ છે. આ જ કારણસર આ વિદ્યા વિશ્વભરની બંધી પૂઢભુમીઓના લોકોને આકર્ષિત કરે છે.

૨૮ ઓગસ્ટ ૨૦૦૦ ના રોજ આચાર્ય ગોયકાજીને સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘ દ્વારા ન્યુયોર્કના જનરલ એસેમ્બલી હોલમાં આયોજિત સહસ્રાબ્દી વિશ્વ શાંતિ સંમેલનમાં વિશ્વના ગણમાન્ય આધ્યાત્મિક અને ધાર્મિક નેતાઓની સાથે આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા. આ સત્રમાં ગોયકાજીએ લગભગ બે હજાર પ્રતિનિધિઓ અને પ્રેક્ષકોની હાજરીમાં આ ભાષણ આપ્યું. તેઓએ કહ્યું કે : ‘આજે અહીં કન્વર્જન્સના પક્ષમાં અનુસંદાન પાળા નં. ૭ પર

સામાહિક રાશિક્ષણ (તા. ૨૨-૦૪-૨૩ થી ૨૮-૦૪-૨૩)

૧. મેષ રાશિ (અ.લ.ઈ.) આ સમાહ આપની માનસિક સ્થિતિ તમને પરેશન કરશે. સમય સાનુકૂળ નથી. જો કે આર્થિક સ્થિતિ સુધરશે. કુટુંબમાં આનંદમય વાતાવરણ પસાર થાય. ભાઈ(ભાંડુ)ઓનો સહકારમ મળશે. ધંધા વ્યવસાયમાં લાભ મળે. શેરસંક્રામાં ગણતરી પૂર્વક આયોજન કરવું. મકાન, વાહન, સંપત્તિ નવી લઈ શકાશે. સ્ત્રી વર્ગ માટે રાહત રહે, નોકરીયાત માટે ચેતવણીરુપ સમય છે. આધ્યાત્મિક કાર્યો કરવા. સ્ત્રી વર્ગ માટે શુભ સમય પસાર થાય. નવીન કાર્ય થાય. વિદ્યાર્થી માટે નવા એડમીશન કાર્યો થાય. ૨. વૃષભ રાશિ (અ.વ.ઉ.) આ સમાહ આપના વિચારો અને સ્વભાવમાં શુભ પરિવર્તન આવશે. મહેનતથી ભાગ્યોદય થશે. જો કે કૌટુંબિક પ્રશ્નો ઊભા થશે. આર્થિક તંગી ઊભી થઈ શકે. જો કે લાભ પણ પ્રાપ્ત થાય. સહોદર સાથે શાંતિ અનુભવાય. કાર્યસિદ્ધિ મળે. માનસિક શક્તિ મળે. ધંધા વ્યવસાયમાં પૈસાની તંગી ઊભી થાય. મકાન, વાહન, સુખ સામાન્ય. સ્ત્રી વર્ગમાં માટે નોકરી વ્યવસાય કરી શકાય. નોકરિયાત માટે કોઈનાથી ડોરવાઈ જવું નહિ. વિદ્યાર્થી માટે સખત મહેનત કરવી ૩. મિથુન રાશિ (ક. ઇ. ધ.) આ સમાહ માનસિક શક્તિનો યોગ છે કાર્યશક્તિ વધશે. ખોટું સાહસ કે ઉતાવળીયા પગલાં ન ભરવા. કૌટુંબિક પ્રશ્નો તેમજ વ્યવસાયિક પ્રશ્નોનું નિરાકરણ લાવવું. પ્રયત્નથી સફળતા, ધંધામાં યથાસ્થિતિ રાખવી. વાહન, તેમજ અગ્નિથી ભય, મકાન વાહન અન્ય સંપત્તિ ખરીદી શકાય. નવસર્જન થાય. બૌદ્ધિક પ્રવૃત્તિ વધે. સ્ત્રીઓ માટે ભાગ્યોદય થાય. નોકરિયાત બઢતીનો સમય આવે. વિદ્યાર્થી માટે ઉચ્ચ અભ્યાસમાં લોન મળે. વિદેશ જવાય. ૪. કર્ક રાશિ (ક. ઇ. ધ.) આપની માનસિક શાંતિ જાળવાઈ રહે. શુભતાનો અનુભવ થાય. આપને મિત્રો વડિલોનો સહકાર મળે. લાભ માન મળે. જો કે આર્થિક નુકસાન થઈ શકે. ઉગ્ર વિચારધારા જાણે. લીધેલા નિર્ણયો અંગે વિચારવું. વાદ-વિવાદમાં ન પડવું. અકસ્માતથી બચવું. ધંધા વ્યવસાયમાં ભાગીદારીથી સાચવવું. નિર્ણયો વિચારીને કરવા. મકાન, વાહન, સંપત્તિ પણ ખર્ચુ વિચારવું નહીં. સ્ત્રી વર્ગ માટે ઉદેગ, નોકરિયાત માટે શુભ સમય. વિદ્યાર્થી મિત્રોને મહેનતનું ફળ મળે. ૫. સિંહ રાશિ (મ.ટ.) આ સમાહ માનસિક ચિંતા ઓછી કરવી. આરોગ્ય સુખ સારું મળે. આર્થિક દૃષ્ટિએ શુભ ફળ. ધંધા, વ્યવસાયમાં સમય સાનુકૂળ રહેશે. ભાગીદારો સાથે વિવાદ ન કરવો. દાંપત્યજીવનમાં પ્રશ્નો ઉકલતા જણાવ. નાની યાત્રા થાય. મકાન, વાહન અંગે વિચારી શકાય. સાવચેત રહેવું. સ્ત્રી વર્ગ માટે કાર્યાલય ન કરવા. નોકરિયાત માટે સાનુકૂળ સમય. વિદ્યાર્થી માટે પ્રાથમિક કક્ષાના અભ્યાસમાં સહાય મળે. સંતાન પ્રાપ્તિની શક્યતા છે. ૬. કન્યા રાશિ (પ.ઠ.ણ.) આપે સ્વાસ્થ્યની ખાસ કાળજી લેવી. આ સમાહ આવક હોવા છતાં ભીંસમાં રહેશે. દાંપત્યજીવન સુખાકારી સારી, મસ્તક પીડા, અનુભવાય. ધર્મ કાર્યોમાં અચડણ આવે. મકાન, વાહન - સંપત્તિ માટે અનુકૂળ સમય છે. ભાગીદારીઓ ધ્યાન રાખવું. સ્ત્રી વર્ગ માટે સમર્પણ ભાવના રાખવી. વિદ્યાર્થી માટે સ્નાતક - અનુસ્નાતક કક્ષાએ ગણતરીથી નિર્ણય લેવા. નોકરિયાત માટે સમય સાવચેતી આપે છે. નાણાકીય વહેવારથી સાચવવું. ૭. તુલા રાશિ (ર.ત.) આ સમાહ આરોગ્ય કાળજી રાખવી, હાડકાના રોગ થવાની શક્યતા છે. આકસ્મિકથી સાચવવું. દાંપત્યજીવનમાં વાદવિવાદથી સંભાળવું. જેથી સુમધુર સંબંધ જાળવાઈ રહે. વેપાર, વાણિજ્ય અને વ્યવસાય બાબતોમાં પ્રગતિ જણાય. પિતા અને સરકાર સાથે સંબંધમાં યુવાવાડા થાય. મકાન - વાહન સંપત્તિ યથાસ્થિતિ જાળવવી. ધંધા વ્યવસાયમાં

શુભ. નોકરિયાત માટે પ્રમોશન મળે. વિદ્યાર્થીને ઉચ્ચ અભ્યાસમાં સફળતા. ૮. વૃશ્ચિક રાશિ (ન.ય.) આરોગ્ય અંગે ચિંતાચારક સમય છે.